

Kaksi Keski-Pohjanmaan aikuisopiston opiskelijaa

Työssäoppimispaikkamme oli Baski-kielinen paikallisTV-asema, jossa työskenteli vain vajaa parikymmentä ihmistä. Työpaikka oli fyysiseltä kooltaan pieni, vaikka samoissa tiloissa toimivat lehtitoimitus ja radioasema. Asuimme Eibar-nimisessä kaupungissa ja työpaikkamme sijaitsi n. puolen tunnin bussimatkan päässä Eibarista, Arrasaten kaupungissa. Työaikamme laadittiin aikalailla bussiaikataulujen mukaan eli klo 15.00 menimme bussilla töihin ja klo 20.00 lähdettiin bussilla takaisin, työaikaa tuohon väliin jäi reilu neljä tuntia.

Ensimmäinen työpäivä alkoi esittelykierroksella, jossa tapasimme heti alussa koko laitoksen pomon. Hänen kanssaan vaihdoimme "poskipusut", joka oli ensimmäinen ns. kulttuurishokki. Toinen kulttuurishokki tuli heti tämän tapuksen jälkeen, kun huomasimme, ettei tämä kyseinen ihminen puhu laisinkaan englantia. Tämän jälkeen esittelimme itsemme muille työntekijöille, josta itse asiassa tuli ainakin heidän mielestään hauska hetki. Nimittäin meidän nimet, Juha ja Junnu, olivat heidän mielestään jotenkin älyttömän hauskankuuloisia. Kolmas kulttuurishokki samaan päivään oli huomata, ettei työpaikalla puhu kuin kaksi ihmistä englantia. Tämä tietenkin vaikeutti suunnattomasti tutustumista toisiin ihmisiin.

Toisena työpäivänämme jouduimme heti tositoimiin, nimittäin äänittämään heidän tuottamansa musiikkiohjelman haastattelua. Emme tienneet heidän tapansa työskennellä, mutta he olettivat meidän tietävän. Ääniä ei tehty tarkasti, toisin kuin Suomessa, vaan suurpiirteisesti. Lisäksi huomasimme valaistuksen ja kuvakokojen olevan jokseenkin "päin mäntyä", mutta he eivät antaneet meidän vaikuttaa millään tapaan näihin seikkoihin, mikä itse asiassa jatkui läpi työharjoittelun. Tämä kyseinen asia oli todella ärsyttävää, koska Suomessa on totuttu tekemään asiat kunnolla. Lisäksi emme kokeneet minkäänlaista arvostusta studiotyötämme kohtaan. Digi-TV:stä heillä ei ollut tietoaakaan, koska kuvanlaatu ja äänet oli tehty niin huonosti, että luotettiin TV-ohjelmaa vastaanottavalla taloudella olevan huono televisio, mikä varmasti siinä paikassa piti paikkansa.

Suurimmat osat työpäivistämme kuuluivat final cut- ja after effects-ohjelmien parissa. Teimme pääasiassa mainoksia. Huomasimme heti alkuun, että piratismi kukoistaa, nimittäin ohjelmat olivat opiskelijaversioita tai internetistä laittomasti ladattuja ja musiikkia käytettiin ilman minkäänlaisia tekijänoikeusmaksuja. Tämä olisi Suomessa suuri rikos.

Kielimuuri oli todella yleinen työpaikallamme. TV-asema toimitti ainoastaan vain Baski-kielisiä ohjelmia ja he puhuivat toisilleen vain Baskia, joten espanjankielen harjoittelusta ei olisi ollut kovinkaan suurta apua kommunikointiin. Baskithan eivät myönnä kuuluvansa Espanjaan ja sana Espanja on heille kuin kirous. Kommunikointi pyöri siis kolmea kieltä pyöritellen ja mitään ei puhuttu kunnolla. Siitä voi jo päätellä, ettei meille voinut syntyä kovinkaan läheisiä ystävyysuhteita työkavereidemme kanssa. Kahvitaukoja emme ehtineet pitää, sillä työpäivämme olivat niin lyhyitä, mutta työntäyteisiä. Tämäkin seikka esti meitä tutustumasta muihin ihmisiin.

Baskit ovat sotineet itsenäisyytensä puolesta jo reilut 40 vuotta. Heille ei ole kummallinen tai pelottava asia se, että jossain lähistöllä räjäytellään pommeja. Meille tämä oli shokki, koska 15 kilometrin päässä asuinpaikastamme Eibarista räjäyteltiin pommeja. Tämä tapahtui rautatieasemalla, jossa mekin olimme olleet pysähdyksissä. Läheisemme ja koulumme olivat meistä todella huolissaan. Tästä iskusta kerrottuamme työpaikallamme, he eivät olleet ensinnäkään kuulleet iskusta ja toiseksi he vain naureskelivat asialle. Sanoivat, ettei mitään hätää, se on ihan tavallista täällä. Eikö silloin nimenomaan pitäisi olla varuillaan? Tämä seikka oli mielestämme suuri miinus reissullemme ja koko Baski-maalle eli Pohjois-Espanjalle.

Kun menee Pohjois-Espanjalaiseen ravintolaan syömään, voi varautua, ettei saa mitä tilaa. Esimerkiksi kun tilasimme hampurilaisen, niin eteemme tuotiin salaattia, ranskalaiset, kaksi pihviä sekä jogurtti. Ja mitä tahansa Baskimaassa tilailtiin, oli se jolloin tavalla patongin muodossa. Espanjalaiset ovat patonkikansaa, kaikkeen pitää liittyä patonki. Lisäksi ravintoloiden siisteys, oli se sitten ruokaravintola tai juottola, oli erittäin epähygienista. Baskimaassa ihmiset heittävät mm. tupakantumppinsa lattialle ja illan päätteeksi ravintolatyöntekijä luuttuaa ne pois. Ravintoloiden tiskeillä voi samat ruoat olla esillä yhden tai jopa muutaman päivän, joten ei koskaan tiedä, kuinka vanhaa ruokaa suuhunsa pistää.

Pohjois-Espanjassa tai jopa koko Espanjassa on paha huumeongelma, koska siellä haisi joka paikassa kannabistuotteet, olit sitten yliopistolla, missä yövyttiin tai ravintolassa. Viranomaisia ei näköjään paljoakaan "napannut" tämä asia, sillä ihmiset polttivat kannabista jopa keskellä päivää ravintoloissa ja kaduilla sekä paikallisjunassa.

Näistä suurista kulttuurieroista huolimatta, reissu oli kaikin puolin onnistunut ja ainutlaatuinen kokemus.

Viimeksi muutettu: keskiviikko, 19 lokakuu 2011, 19:33